

ЗЕМЛЕДЪЛСКА ЗАЩИТА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИИ ЗЕМЛЕДЪЛСКИ НАРОДЕНЪ СЪЮЗЪ.

В. „Земледълска Защита“ излиза веднъжъ въ седмицата — въ Срѣда.
Цѣната на вѣстника е за година 5 лева въ предплата. За странство
се прибавятъ само пощенските разноски.

Всичко което се отнася до вѣстника се испраща до администрацията
въ гр. Плѣвенъ.

За частни обявления се плаща по $2\frac{1}{2}$ ст. на дума въ последната
страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ съдебните пристави се по-
мѣтватъ по особено споразумение.

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани рѣжиски не се
връщатъ, освѣтъ ако са придвижени съ пощенска марка.

„СЪЕДИНЕНИЕТО“

ПРАВИ СИЛАТА“

Нашите отговори.

Съ кратковрѣменното сѫществуване, земледѣлското движение, вмѣсто симпатии, успѣ да възвори го лѣгата ненавистъ почти въ всички групи и партии, безъ изключение. Само че до третия конгресъ тия недоброжелателства се задушвала и прикриваха, но слѣдъ него — тѣ избухнаха съ всичката си затаена сила.

Въ това за настъ нѣма нищо чудно. Ние отдавна знаехме, че за реакционните партии било смѣртъ, ако нѣкога тѣмните маси се пробудятъ и потърсатъ закрила, не подъ дебелата сѣнка на реакцията, но — подъ светлите лжчи на собственото си съзнание; ние знаехме, че опората на реакцията е винаги била върху плѣщите на невѣжеството и несъзнанието на тѣмните маси и тѣлните, заради това, всѣко раздвижване на тия маси, всѣко стрѣмление къмъ съзнателъ животъ винаги е повдигало адската умраза и злоба на реакцията. Но, това е не само едно право на реакцията, но — и една длѣжностъ. Въ борбата за самосъхранение, реакцията има право да се бори за свето съществуване. И трѣбва да признаемъ, че въ тѣзи борби тя е безпощадна: тя не избира срѣдствата за борба, защото тя има една цѣль: да задуши и уничтожи окончателно свойте врагове, слѣдователно — тя достойно брани и запазва своето положение. До като поведението на реакционните групи спрямо земледѣлското движение е доста ясно и оправдано, поведението на „прогресивните“ партии и групи е просто необяснимо. Нѣщо повече: истинските врагове на земледѣлското движение сѫ именно най-прогресивните групи, на първо място между които стоятъ социалъ-демократите. Най-главниятъ аргументъ, на който се опиратъ тѣ е, че земледѣлското движение, като политическа партия, щѣло било да погълне всички едири земледѣлци, които, подъ ново знаме, щѣли въ сѫщностъ да служатъ за подкрепа на чисто консервативни тенденции, така напр., както днесъ било въ Германия. Въ тѣзи си статии ще се постараемъ да отговоримъ само на тоя аргументъ.

Прѣди всичко ние ще потърсимъ истинските причини, които породиха земледѣлското движение и отъ уясняванието на тия причини, ние ще можемъ да опредѣлимъ и елементитъ, които го съставляватъ. Като поводъ на земледѣлското движение послужи десятица, но истинските му причини лежатъ много по-дѣлбоко — тѣ лежатъ въ

социалните неурядици — отъ една страна и въ нашето економическо положение на селската маса — отъ друга. Макаръ официално нашата конституция и нашите закони изобщо да декларираатъ равенството на разните класи, въ държавата, въ сѫщностъ въ настъ царуване най-голѣмо безправие, защото докато извѣстни класи бѣха всесело отринти отъ управлението, други — бѣха привилегированы и се ползуваха отъ всичките блага въ държавата. Чонеже законите се коваха само отъ адвокати, прѣдприемачи, търговци и лихвари, затова и тѣ създаваха прѣимущества само за тѣхъ, въ ущърбъ на слабите и поработени класи. При такъвъ едно фактическо обществено неравенство, едни класи забогатяваха по честенъ или безчестенъ начинъ като трупа грамадни капитали, други класи се повече и повече западаха, защото се вършеше надъ тѣхъ двойно прѣстѣпление: налагаха имъ се тѣжки прѣтежки да нѣци, които отивахи въ джебовите на управляющите класи, а въ замѣна на това нищо се не даваше отъ тѣхна страна за повдиганието на производството и изобщо за економическото повдигане на масата. При такъвъ една обществена неурядица и при такъвъ едно лошо економическо положение на грамадната селска маса, рано или късно, ние не можехме друго да очакваме, освѣтъ — революция. И ако земледѣлското движение не се оформи въ една истинска революция, има да се благодари на десятица, които ускори изригването на онъ вулканъ, които носи името — селско-народно възмущение, което отъ дѣлги години вече клокочеше и тѣрсеше само поводъ да изригне и да се изсипе съ страшна сила върху главите на многообразните народни прѣтѣнители.

И така, земледѣлското движение, споредъ настъ, както въ свое то начало, така и днесъ, е широко демократическо и революционно, което изключва изъ своята срѣда реакционните елементи. Че това е тѣй, най-добре ни показватъ прѣмѣрите отъ геройската борба по селските маси противъ насилията и неправдите на властъта. Азъ питамъ: коя класа, кой другъ народъ отстоява по такъвъ начинъ въ настъ свойте права? Кой народъ, ако не земледѣлския, първи съзнателно рѣши до смѣртъ да защищава свое то право на истински граждани въ една свободна страна! — Азъ повтарямъ, че тоя фактъ разбива на пухъ и прахъ слабите пионери на още по-слабите мими борци за народните правдини. Момента, които отъ дѣлги години поращо-

ния селски народъ, издигна мощно своя гласъ и въ укоръ на всички други „прогресивни“ групи и елементи съ собствената си кръвъ запечати свойте права, този моментъ е първия който отъ невѣжествена тѣлпа създаде достойни и истински борци. А това е залога за нашата вѣра въ трайността на земледѣлската организация

Ние не отричаме, че нашата организация още не се е оформила. Не отричаме сѫщо, че въ много места има лица, на които мястото не е между настъ и които, на вѣрно, доста експлоатиратъ съ земледѣлското движение. Съгласни сме сѫщо, че има още много много недостатъци, които като гангrena разяждатъ нашия организъмъ; само че за прѣмахването имъ трѣбва и повече време и повече истински бѣятели, които, вмѣсто безобразно да разрушаватъ, по-добре би било своите знания и своя опитъ да ги приложатъ въ нашата организация.

Ако всички тоя легионъ отъ „разрушителите“ на сегашната земледѣлска организация се запрѣтнеше и освѣгливащите селските маси; ако положише свойте усилия въ борба противъ всички народни врагове; ако разяснеше положението на истински-онеправданите селени, — нещо съмнение, нашата организация щѣше по-добре да се очертае тогава и щеше, може би, въ основата си да постави най-разумните и най-справедливите искаания. Злото е само тамъ, че ние имаме много храбреци на думи, които винаги сѫ способни да развалиятъ и уничтожатъ едно добро дѣло, но никога не сѫ способни нѣщо да съградатъ.

При днешното положение на нашия съюзъ, ние имаме нужда отъ честни, бѣятели и безкористни бѣятели, които да положатъ своите усилия за възтѣржествуването на волята на истинския народъ — на селския народъ. Ако ний успѣемъ да издигнемъ селските маси до положението на една съзнателна обществена сила, тогава ний би образували и най-здравата и крѣпка сила, които, заедно съ останалите работещи маси, би била и най- мощната гаранция за правата на всички потъпкани и онеправдани въ нашата съвременна държава.

Но това би станало само съ една колосална реална дѣятелност между тѣмния и невѣжественъ народъ, за която сѫ нуждни не отърицателни и простославни бѣятели, но — положителни бѣяци съ широко-обществено, а не тѣсно партизанско или догматическо миро-възприятие.

Д.

Службашитѣ като спомощници за економически напрѣдъкъ.

2. Духовници.

Въ онази мрачна, но паматна за Българската История епоха, когато гений на петвѣковий окованъ левъ начна своя ембрионаленъ развой; когато топлата застояла национална кръвъ бликна по всички кѣтчета на парализирани изполинъ; когато атрофиранъ гигантъ мускулъ почувства своята жизнена способностъ; когато деликатните струни на чувството за самосъхранение същаха изъ тѣмната сфера на робството; когато мощната дѣвница на роба пинка леденото желѣзо, самоотбранително оръдие; когато народния тѣжовенъ епосъ цѣпеше балканската свѣжа атмосфера и когато развѣтвото триколорно бунтовническо знаме прѣкаше безброй огнени революционни искри отъ планински височини; тогава и въ тѣзи тѣсни подземия, и въ тѣзи задушави пещери, които крѣпиха Христовото учение, блѣщукаше една парлива искрица отъ този буренъ пламъкъ; тогава и подъ тѣзи траурни обѣтви и подъ тѣзи скромни мантайки, които красятъ труповете на религиозните същети, се осмиваше ехидно огнения мечъ на отмѧщението; тогава и отъ тѣзи нежни сърдца, и отъ тѣзи спокони нерви, които плахо се прѣкланятъ прѣдъ произвола на сѫдбата, изригваше една чиста, тоpla, опустошителна лава; тогава и въ тѣзи мътни прѣстаси, и въ тази мътъна тѣканъ, въ която разкошно прѣбиваватъ безбройните библейски догми, се спотайваше пѣстрия вѣющъ бисеръ на общия революционенъ духъ.

Да, тираните бѣха по всички крайща на нещастната страна единакви, страданията едни и сѫщи и идеята за свобода и правда — обща. И ний виждаме паралелно съ идейните борци: Ботевъ, Левски, Караджата и пр. да красятъ редовете на тази свещена борба и множеството свѣтли образи отъ онзи индиферентенъ общественъ слой, който носи громкото име „Християнски учители“; ний виждаме всрѣдъ проглушителния звукъ на огнения мечъ да звѣни и треперящата нежна струна на Христовия Кръстъ; ний виждаме най-сетне, че тѣзи идеални, но въ пълната смисъл на думата антинатурални и никога неизпълнени заповѣди: „Любете вашите неприятели, благославяйте тѣзи, които Ви проклинаатъ, правете добро на тѣзи, които Ви иразатъ, молете се за тѣзи, които Ви ругаятъ и преслѣдватъ“. Ако нѣкой Ви вземе палтото, дайте му и ризата си; ако нѣкой Ви замърдося отъ едната страна, обѣрнете му и другата си...“ и т. н. се отхвърлятъ и отъ тѣхните слѣпи „подражатели“.

Врѣмената, обстоятелствата, или на кратко — самия животъ заставляващие и мириами и духовници да турятъ подъ кракъ всѣкакви мѣдрувания, да прѣ-

небрѣгнатъ всѣкакви „теоритични“ морални догми и съ акламация да пропъзгласятъ дѣвизътъ на произвола и правото на самоохраната и отмѫщението.

И можеше ли асълъ иначе да бѫде. Можеше ли да намѣри приемъ нѣкаква искрица поне отъ любовъ въ сърдцето на огненния къмъ неговия огнителъ, когато този послѣдния бѣ покварилъ и най затъненитѣ кхчета на това сърдце? Можеше ли да се благославя единъ неприятелъ, когато той се бѣ прѣобърналъ на кървопийна тваръ? Можеше ли да му се подарява нѣщо, когато той и безъ „милостта божия“ и безъ нашата щедростъ, бѣ туриль опека надъ всѣкаква собственостъ? Можеше ли да му се изпраѣча нѣкаква непокъжната частъ отъ тѣлото, когато той не бѣ оставилъ неосквернени и най баѣнитѣ части отъ това тѣло!... И право и властъ, и честь, и имотъ бѣха въ рѣцѣ на тиранина. Ала.... всѣко начало си има и край—всѣко прѣстъпление вѣче следъ себе си и сътвѣтствующето наказание. Жертвата, която толкозъ дълго време стѣ подъ този жестокъ гнетъ, съзна най послѣ, че жезъла за нейното спасение се крѣпи въ самото нейно сърдце, въ самитѣ нейни мишици. Лека-полека това съзнание, което изпѣрво блѣщаше само въ нѣколко по свободолюбиви индивиди, почна да обладава и най идиферентнитѣ натури, до като сполучи най сеятѣ да хвѣрли всички обществени слоеве въ прѣѣстните рамки на бѫдащето и да прѣдизвика неминуемия общъ изблѣкъ на натуралнитѣ пориви за съмъхранието. И въ скоро, фрѣтъ, който озаряваше блѣсъците на това златно бѫдащете, на този общъ идеалъ, спомогна да се увѣнчае омегата му, ако не съ абсолютенъ, то поне съ единъ относителенъ успѣхъ. Тиранина бѣ сломенъ и върху гробътъ му на плѣщите на борците за тази свобода се издигна младата свободна България.

На насъ—настоящите обитатели на тази свободна земя—не остава друго нѣщо, освѣнъ колънопрѣклонни да извикаме прѣѣдъ памѧтта на тѣзи борци:

Поклонъ прѣѣдъ Васъ свѣти обраzi на миналото! Поклонъ прѣѣдъ Вашиятъ ликъ, поклонъ прѣѣдъ Вашиятъ ирахъ!....

И да видиме какъ посрѣднахме този оборотъ и какво направихме за тази нова свободна земя, въ чиято атмосфера става вече двадесетъ и чири години какъ свободно дишаме и какъ охолно се наслаждаваме отъ нейнитѣ благовонни миризми и тихи, скокотливи зефири; да видиме още, да ли съ този националенъ прѣломъ, съ този вѣнчещъ блѣсъцъ, закрѣпна нѣкаква дѣйствителна вѣтрѣшна организация на живота, нѣкакъвъ нормаленъ общественъ организъмъ.

Новиятъ животъ ни налагаше нови дѣйствия, нови посоки, новъ идеалъ, нови правила, па даже и нови дѣятелни. Този кипежъ на революционните духове и тази бурна, произволна и огненна борба, трѣбаше да се замѣнятъ съ една тиха, планомѣрна и ползотворна дѣйностъ. Новата свободна земя ни задължаваше да напустимъ планинските поборнически гнѣзда и съ нови сили, съ нова енергия да стѫшиме върху орснитѣ ѹ съ крѣвъ плодородни долини и здраво да подемемъ тѣхната обработка, да да облечеме нейната увѣхналостъ и пустота съ нѣщо по свѣжо, росно и приятно. Новиятъ животъ ни канѣше да изоставимъ временно (не съвѣршено да го захвѣрлимъ!) самоохранителниятъ (на живота) сложни гжинки, да да го поставимъ въ модерната люлка на прогреса и да оправдаеме прѣѣдъ свѣтъ размирнитѣ подвизи на нашите прѣдшественици—борците за тази свобода.

Да, този новъ животъ ни привозваваше на нова борба, на но-

во поприще. Но вслушахме ли се въ този новъ звукъ и чухме ли пѣснената на този модеренъ позивъ? Разбрахме ли този—носителитѣ на този животъ, неговите нужди и съобразихме ли се съ изискванията му? Схванахме ли всички негови кулпи и поставихме ли го въ пѣтъ за бѫдащето му правилно развити?.... Ний напуснахме боевитъ балкански огнища на прѣдшествениците, изоставихме меча, забравихме тиранските подвизи на деспота и охолно заживѣхме въ обятията на тази свободна земя и щедра кърмачка. Заживѣхме, но съ какво ѹ се отплатихме?—Освѣжихме ли нейната посрѣнала и съ крѣвъ облѣна повѣрхностъ? Направихме ли я способна, за да може тя съ успѣхъ да прѣпитава нашите рожби — бѫдащето поколѣние? Пославихме ли я въ рамките на нормалната еволюция?.... Уви! колкото по внимателно надничаме въ това кратко минало и, колкото по зорко прѣистваме страниците на този нашъ двадесетъ и чири години животъ, толкозъ по вече мисълта ни навежда къмъ пессимистическия полюс! Ний настѣдихме новата свободна земя и вѣсто да запазимъ, ако не да разширимъ, нейната свобода, ний клонимъ да я хърлимъ въ още по страшно робство! Ний встѣпихме на нейната прѣчистена отъ тирания и гладка повѣрхностъ и, вѣсто да запазимъ тази нейна прѣфиненостъ, вѣсто да измиемъ крѣвните пятна, съ които я оскверни азиатеца, кий ги подновихме!! Ний настѣдихме, ако не една разкошна и пълнителна, то поне една скромна и привлѣкателна природа и вѣсто да съхранимъ, ако не да удъвими този нейнъ блѣсъцъ, ний съвѣршенно я тласнахме въ прѣѣрдките на мрачното окайно положение! Ний се изпълзахме изъ рѣцѣ на деспота, освободихме се отъ гнетъта и таранната му и, вѣсто да се вѣдушовимъ отъ по-вото си положение и вѣсто серозно да се заемемъ за подсилването си противъ подобни нещастия, като вдѣхниме въ простодушната маса любовъ къмъ тази свобода, ний се поставихме въ положението на тиранина, застрахахме неговата роль и станахме отъ него по-тирати!....

Мрачна, мрачна глодка прѣставлява нашето кратко минало и още по мрачно изглежда да бѫде бѫдащето; но.... нека му мислятъ главните виновници за това, нека тѣ по прѣди се черватъ прѣѣдъ сѫдъ на историята, па тога съ ний — „простосмѣртните“. Още въ първата частъ, когато говорихме за общинарите, ний отголихме тѣхните прѣѣжни супрати, па — „ако е рекаль Господъ“ — ще се помажиме и по сеятѣ когато имъ дойде редътъ, изѣло да ги фотографираме, за да ги узнае и осъдже народа, прѣди историята да имъ е издала обвинителниятъ актове.

За сега ще разгледаме дѣятелността на духовниците, за да видимъ да ли поне частъ отъ този грѣхъ не пада и върху тѣхните пълѣщи и да ли въпросната сѫдъ на историята нѣма да запрати и тѣхъ въ вѣчния и страшенъ „пѣкълъ“. (Ще сѣдѣда).

А. Ст. Стамбол.

По коневѣдството.

Като млада държава, у насъ въ началото още отъ освобождението, се почувствува нужда и отъ подобрение на скотовѣдството—вторий ресурсъ отъ народното ни ступанство: необходимо както за военитѣ ни задачи, за консумация, за търговия и най главно за работение на земята. Тѣй щото още Окупационното Правителство бѣ обѣщало вниманието си върху това направление: основа ветеринарно училище, консаводи, държавни чифлици и пр. Съ вѣме, едно по стабилно Народно Правителство—основа земедѣлски учи-

лища съ ферми, отпусна държавни степенции и испрати младежи въ странство за да се специализиратъ по ветеринарството, като възвѣмаряващо да склучи ветеринарна конвенция съ чуждите държави—за да се отварятъ европейските тържища за нашите добитъци и произвѣденията му.

Възвѣнатъ се специалисти младежи проявиха трескава дейностъ въ това направление, като се образува по европейски начинъ ветеринарната служба: едно самостоятелно ветеринарно отдѣление, единъ инспекторатъ по коневѣдството, окрѣжни, погранични, околовиски, общински и др. служби и учреждения по запазванието здравословността на имѣющия се домашенъ добитъкъ въ страната, а най главно съумяха да ангажиратъ: държавата, окрѣжията, общините и частни лица съ прѣголѣми суми за подобряването на д. добитъкъ като за тая цѣль се скопуваха отъ разни държави: хрѣбци, бикове, крави, овни, кози, птици, яйца и пр.

Е добрѣ, всичко това сторено, не даде такъвъ резултатъ за едно кратко време—та да протече злато въ страната ни, нѣ всѣ таки подобрения резултатъ се почувствува въ конкурса, при покупката на мѣстни кончета за войсковитъ ни части, па даже и при износа на добитъка и произвѣденията му, който постепено се увеличава. Прим.: значителното покачване цѣната на добитъка и добиване на хубави екземпляри кончета, бикчета, прасета, грамадния износъ на яйца и пр. За сѫщата цѣль се създадоха редъ закони и правила, които по най образцовъ начинъ уреготовиха — запазванието здравословното състояние на домашния добитъкъ и подобряването му като бѣше се остановило цѣла мрѣжа отъ служби, тѣй че и най малкото движение на добитъка со знаеше, слѣдователно можеше да се зематъ винаги оврѣме мѣрки за неговото запазване и подобре-

ние. Разбира се, при тия нововъведения мѣроприятия не липсаха и грѣшки — дѣлжни на неопитността на ржководителя по подобряването на скотовѣдството, а най главно тѣ не знаха или по вѣрно казано, не бѣха изучили въ достатъчностъ мѣстните условия при които нашето скотовѣдство можеше да се подобри и въ по кратко време да даде по добри резултати. А пъкъ бѣлгарската нетърпѣливостъ и лесно пресъщане за едно дадено прѣдприятие въ случая, гдѣто се извика ангажиране на голѣми капитали и съ десетки години постоянство и трудъ, за да се очаква добрѣтъ резултати, минаха границите на тѣрпението, та за това бѣ се почнало єдна аларма противъ инспектората по коневѣдството, до гдѣто най послѣ го закриха. Е добрѣ, съ това сполучили се нѣщо, или поне какво се гонише? Мигаръ е оправдателно — икономисването на 5 хиляди лева (нека ги кажемъ 10), та да не се дава належащия импульсъ по подобренето на скотовѣдството, което бѣ ангажирано прѣголѣми суми: държавни, окрѣжни, общински и бѣ поставило една здрава основа, крѣстосана мрѣжа въ страната — въ това направление.

Дѣйствително и сега, безъ инспекторатъ по коневѣдството, се дава импульсъ по подобренето на скотовѣдството, и сега се пращатъ държавни жреби по станции, и сега окрѣжните, пограничните и околовиски в. лѣкарни работятъ въ това направление и по сѫщите законоположения, ала всичко това — остава много да се желае: 1) неможи да се заставатъ общините да си иматъ общински разплодници, при всичко че въ много такива се чувствува прѣголѣма нужда; 2) не сж зематъ радиолинии книги на домашния добитъкъ, както бѣ трѣбало; 3) не сж пращатъ въ достатъчностъ държавни жреби; 4)

не сж зематъ въ достатъчностъ строги мѣрки за прѣмахването на негодните частни разплодници; 5) не сж образуватъ вечъ конкурси по скотовѣдството, толкова поощрителни за развѣждане и отхранване на хубавъ тамазлжѣ; 6) не сж зематъ въ достатъчностъ мѣроприятия по подобряването на земедѣлието въ сврѣзка съ скотовѣдството и пр. и пр.

А всичко това защо? когато вечъ имаме опитъ персоналъ и старослужащи въ конезаводите, — защо не се постави единъ отъ тѣхъ за отговоренъ и ржководителъ по повдиганието и подобряването на скотовѣдството? Мигаръ тая праѣнота не се чувствува отъ мѣрдатъ крѣгове, които бораватъ въ това направление. Мислимъ, че ще бѫди пристѫпно да се мѣлчи, или нѣщо повече — да се самооблашаваме, че всичко си вѣрви по медъ и масло.

При това далечъ отъ насъ мисълътъ да обвиняваме нѣкого въ неработение, или да прѣпоръжваме когото и да е.

ХРОНИКА

Кабинета попълненъ. Назначенъ съ вече и новите министри на вакантните мѣста. Тѣ сж г. г. Хр. Тодоровъ, адвокатъ отъ Шуменъ на Министерството на Просвѣщенето, П. Абрашевъ, адвокатъ въ София, на Министерството на Търговията и Земедѣлието и Н. Константиновъ, търговецъ отъ Свищовъ, на Общите Сгради, Птищата и Съобщенията.

Както виждате цѣлиятъ кабинетъ става хомогененъ, т. е. всички отъ прогресивно-либералната партия, която има въ камарата едно много съмнително болшинство. Ще видимъ и тази комедия.

Миналиятъ путь по погрѣшка сме съобщили, че кмета на с. Трѣстеникъ — Никополска окolia писалъ официално въ с. Староселци да иска въръжени хора за изборите. Това писмо споредъ направената ни справка, е писано отъ Трѣстеникъ — Плевенско до Староселце, а не отъ едноименото село въ Никополската окolia. Молимъ утвѣдно извинение.

Ако има едно най полѣзно учреждение въ страната, което е повикано да се грижи за повдиганието на поминъка у насъ, то е Министерството на Земедѣлието и Търговията. За голямо съжаление, обаче и най послѣ съмъзъ да констатираме печални факти, че хората отъ това министерство, съ малки изключения, не се занимаватъ съ онѣзи важни и сѫдбоносни поминъчни въпроси, а съ дребни работи, които не сж ни въ клинъ, ни въ ржкавъ и безъ които се можеше. Позавчера четохме едно официално писмо до тукашнъ единъ чиновникъ съ дата 9 Мартъ, подписано отъ министра г. Людсановъ и началника г. Сарановъ, съ което го пита колко лози е купилъ и какви не приятности е ималъ съ г. Забунова. И това било дѣятелностъ та се невидяло! Ние съвѣтваме г. Сарановъ, вѣсто да се занимава съ тѣзи и тѣмъ подобни въпроси да дръпне ухото на своя кривъ доносиликъ, ако има такъвъ и да стегне по добрѣ своите чиновници, земедѣлски училища, градини, разсадници и пр., отъ кѫдѣто страната очаква несъмнено полза, защото утѣщъ ѹ се намѣрятъ паново хора въ камарата, както е било до сега, които ще турятъ на тѣсно и него и всички тѣ му хора, а отъ това ѹ пострада цѣлото подобрително дѣло, за което всички отъ сърдце трѣбва да работимъ. Кой купилъ, кой продалъ и кой се скаралъ и пр. съ работи тѣрдѣ дребни за единъ началникъ на отдѣление и още по малки за единъ министъ, и важното е, че тѣ съ нищо нѣма да подобратъ поминъка на България.

Учимъ се, че директорътъ на Са-

довското Земедълско Училище, г. А. Каблешковъ, билъ назначенъ за нѣкакътв чиновникъ въ централното управление на земедълските каси въ София. Ние мислимъ, че по добре ще биде, ако г. Каблешковъ не го назначаватъ въ касите въ София, гдѣто кой знае колко ще биде полѣзенъ, а да го пратятъ въ домътъ му, за да уреди попълнения въ бурени неговъ собственъ чифликъ, който е до самото земедълско училище въ Садово, защото съ това се дава много пошъ примѣръ на земедѣлци, които почватъ да се съмняватъ въ способностите и знанията на наши тѣ учени земедѣлци. И наистина, да бѫдешъ директоръ на едно земедѣлско училище, въ качеството си на какътв да учишъ хората какво ще каже модерно земедѣлие, какво ще каже да ступаствуши рационално и пр. и пр., а да оставишъ собствени си чифлики въ бурени, вънъ отъ всѣко рационално ступанство и то прѣдъ очите на тѣзи които учишъ и настаниватъ, е се едно да учишъ хората на терзеликъ, а самъ да не знаешъ какъ се дѣржи иглата. Тукъ и отъ друга страна това ще бѫде полѣзно и за самия г. Каблешковъ. Тукъ той ще приложи своите знания ако ги има, а заедно съ това, освѣнъ на себе си той ще бѫде полѣзенъ и на ближните си, които заразени отъ неговия примѣръ ще копиратъ и ще прилагатъ въ своите ступанства хубавото и полѣзното. А ние имаме нужда отъ учени работници и въ полега, доста ни съ тѣзи въ канцеларии.

Захарната фабрика и партизанството. Помнятъ читателите ни, че каолиционното правителство на врѣмето си — прѣвѣзъ минало-годишните заѣданія на народните прѣдставители — внесе прѣдложение да се намали бюджета съ цифрата, която княжеското правителство даваше като премия на захарната фабрика въ София. Ловчан. Н. Прѣдставителъ указа голѣмата важность, която иматъ подобни субсидирания, доказва на гладно какво значение има тази нова индустрия въ страната ни за земедѣлци и за подигане земедѣлието; министра на търговията и земедѣлието обясни обстоятелствено въпроса, обаче большинството отъ Народ. Прѣдставители увлечени и заблудени отъ Каравелова отхвѣтиха тази премия, като сѫщеврѣмено доказаха на чуждия имотенъ сѣйтъ, че българските министри могатъ да си подбиватъ мечъ съ тѣхните капитали, че българските държавни може нѣматъ планъ на дѣйствие, доказаха най-сетне, че България, като земедѣлска страна нѣма хора, които прѣди всичко трѣбва да да умѣятъ да водатъ съ успѣхъ аграрна политика, а сетне да се занимаватъ съ ниската, калната и уличната политика, която ни докара до това дередже. Нѣколько кратните стачки въ фабrikата, опититъ да убиятъ или само да биятъ директора на захарната фабрика плюсъ при това гламащицата на нашите управници, управлението на фабrikата рѣши най-сетне, макаръ може би и при най-не износни условия, прѣдъ Брюкселската конференция по захарната премия да прѣустанови по нататашните дѣйствия на фабrikата, като се нанаса една фактическа загуба на Софийските и Ихтиманските земедѣлци отъ 800,000—900,000 лева чистъ приходъ въ сравнение съ отгледването жито, съ което нашата земедѣлца прѣвършила смѣтки си съ дифицитъ.

“Радикалъ” е името на единъ новъ вѣстникъ, който е почналъ да излиза тѣзи дни въ София подъ редакцията, както казватъ, на г. Ионинъ Владикинъ, прочутия въ врѣмето на г. Радославова режимъ, Ихтимански избранникъ. Намъ направи впечатление първо името на вѣстника, второ редакциония му комитетъ, който както ни увѣряватъ се

състоѧль все отъ отборъ либерали и трето най-много съдѣржанието на I-и му брой. Този нашъ новъ събрать по имѣ иска да се даде за носителъ на най широки свободи и принципи, а въ сѫщностъ ратува, ако можимъ да сѫдимъ само по първий му брой за учрѣдаване на дигтатура „за да си отпочинелъ народа и всѣки да си гледа работата“, подъ булото, че това нѣкакътв народа го искалъ. Съвѣтваме нашите читатели да прочетатъ I-и брой, особено уводната статия и всѣки да си състави мнѣніе. И това било радикализъ!!

По професията на прѣдставителите на настоящето Народно Събрание малко ще се отличава отъ разтуреното И въ него ще прѣобладаватъ адвокатитѣ (55 души), слѣдъ които идатъ земедѣлци (40 д.) и търговитѣ (36 души) лани имаше: адвокати 48, земедѣлци 34 и търговци 21, а прѣвѣзъ 1899 година — адвокати 62, търговци 37 и земедѣлци 10. Числото на писателитѣ и публициститѣ сѣ нараства: прѣвѣзъ 1899 г. то е било 11, прѣвѣзъ 1901 г. — 13, а сега — 16.

Практически курсове. Помолени сме отъ Министерството на Търговията и Земедѣлието да явимъ на г-да читателите, че прѣвѣзъ настоящата пролѣтъ ще се дѣржатъ слѣдующите практически курсове отъ 15 до 25 Мартъ:

1. **По овоощарство.** При държавните овоощарски разсадници въ Севлиево и Шуменъ, при земедѣлските училища въ Кюстендилъ, Т. Пазарджикъ, Садово, Русе и Хасково и при градските разсадници въ София, Бургасъ, Варна, Сливенъ и Ст. Загора.

2. **По лозарство и градинарство.** При лозарско-винарското училище въ гр. Шуменъ и при лозовите разсадници въ Видинъ, Ломъ, Враца, Орѣхово, Ловечъ и Павликене.

3. **По пчеларство.** Въ Кюстендилъ, Севлиево и Видинъ на 24 и 25 Мартъ, въ София на 30 и 31 Мартъ, въ Добринъ и Трънъ отъ 16 до 19 Априли и въ Бургасъ отъ 23 до 26 Априли.

Въ курсовете се допускатъ да участватъ всички любители на овоощарството, лозарството и пчеларството безъ различие на полъ и възрастъ.

Картофитѣ. Прѣди нѣколько дена е излѣзла отъ печать книжката „Картофитѣ“, прѣведена отъ Бохемски язикъ. Автора на оригиналата е г-нъ Буранъ, а прѣводача е г-нъ В. Атанасовъ. Книгата е много здѣ прѣведена. Отъ това, което е написано въ прѣвода „Картофитѣ“ се вижда, че г-нъ Атанасовъ си нѣма аберъ отъ културата на картофите. Цѣната на книгата — 60 ст. — е много висока, но вижда се, че г-нъ Атанасовъ си е напрѣвилъ по напрѣдъ пазаръка съ министра на Вътрѣшните работи, за това е поставилъ 60 стот., а че сега е дава на правителството за 30 стот. Като при това счита, че прави благодѣяние на послѣдното. За такова правителство, такива картофи.

ЗЕМЛЕДѢЛСКО ДВИЖЕНИЕ.

Закона за градобитнината. Единъ отъ важните закони, които застѣга тѣ чувствително селската черга е закона за градобитнината, който, какътв е сега по добре и да го нѣма. Четете молимъ слѣдующий протоколъ и при-дружающий го протестъ на земедѣлци-тѣ отъ селото Батановци — Радомирска окolia.

Протоколъ. Жителитѣ на с. Батановци, Радомирска окolia, на брой 56 души, събрали нарочно по въпроса за градобитнината въ нашето село, като взехме прѣдъ видѣ: 1) че на насъ всѣка година ни се прибира заедно съ данъка и по 5% градобитнина, та като пострадаме да ни се помогне; 2) че слѣдъ пострадаванието ни прѣвѣзъ 1900 год.; спорѣдъ чл. 12 отъ закона за

градобитнината трѣбваше още сѫщата година да ни се помогне — обаче това и до днес не стана; 3) че слѣдъ като молихме нѣколько пъти надѣжното Министерство, за да ни се отпусне градобитнината — и още не сме удовлетворени; 4) че когато дойде редъ да се събира данъка продаватъ ни се чергитѣ и добитѣка, а когато да ни се помогне, макаръ съ насъ помошъ, никой не се сѣща за настъ; и 5) че съ това си поведение нашата дѣржава да не се застѣпва никакъ за нашите интереси и права, ами да пази интересите и правата на богатите и чиповниците си, когато ние изнасямъ на пѣщата си всички ѹ непоносимъ товаръ:

Протестира ме:

1) Противъ не на врѣменното исплащане на градобитнината; и 2) Противъ исполнителите на закона, съ което дѣржавата за едни е майка, а за други мащеха.

Настоящето ни да се испрати съ молба за публикуване до в. в. „Земедѣлска Защита“, „Извѣрѣ“, Работнически Вѣстникъ“, „Нова Струя“, „Съзнание“, „Струма“, „Прѣпорецъ“, „Народни Права“, „Миръ“. Прѣдѣдатель: Б. Николовъ, Секретарь: Мартиновъ.

Наистина, защо се взема този данъкъ, когато, при падане на градъ не се помога съ нищо, или ако се помогне то става една слѣдъ година, двѣ и три. Ние мислимъ, че министерство-то чакъ по скоро, трѣбва да се завземе съ този толкова важенъ въпросъ. Иначе би значило да се върши прѣстъпление, спрямо интересите на 700000 данъкоплатци, на които чергитѣ и коитѣ се продаватъ.

Народъ който уважава своите политически права пай вече опира на избора, е народъ достоенъ и такъвъ народъ никога не загива. Въ послѣдните законодателни избори ние имаме паралитни макаръ и еденични прѣмѣри за политическата врѣлост на нашия народъ. Въ Н. Пазарската избирателна окolia (Шуменско) гдѣто е избранъ на ший окол. прѣдѣд. г. К. Малевъ, селото Марково е отишло цѣлото на избора да си пусне бюлетината. Отъ цѣлото село, отъ 460 избиратели не отишле на избора само 19 души и то хроми старци. Въ сѫщия денъ имало 2—3 кръщанета, но за да не се задържатъ нѣкой избиратели и епитропитѣ въ църквата, рѣшили и отложили кръщаването на дѣцата за слѣдующата недѣля, а 9 души овчари, задържали овцетъ си цѣлий денъ гатворени въ кошарата гладни, само и само да идатъ на избора. Честъ и хвала на Марковчани.

КНИЖНИНА.

Турена е подъ печать книгата „Птицеѣздство“, практическо ржководство за селските стопани, отъ Ив. Абозинъ, а прѣводъ отъ Хр. Юрдановъ, съ слѣдующето съдѣржание:

1. **Дѣлъ 1.** Какъ е направено тѣлото на кокошки. 2. Послѣдователно развитие на яйцето и на пилето въ него. 3. Насаждане квачка, избиране яйца. 4. Помощъ на слабитѣ пилета. 5. Отглеждане пилетата. 6. Изкуствено живене. Инкубаторъ на Руле-Арну, Хирсоновъ инкубаторъ, Сарториусъ, инкубаторъ експелсиоръ, Лагранжъ, Лагранжъ инкубаторъ за любители, инкубаторъ на Дробилевски, Алферовъ инкубаторъ. 7. Хранение възрастни кокошки. 8. Курници. Американски курници, курникъ — изба, подвижни курници. 9. Хрѣлие на перошината у старите кокошки. 10. Бѣлѣжене възрастъта на кокошките. 11. Носливостъ на кокошките. 12. Угояване и клане. 13. Скопяване петлета и ярки. 14. Болес-

ти по домашните птици: варовити крака, бѣлъ гребенъ, кокоши кърлежъ, въшки по перошината, ноздреви червеи, ленточни глисти, пинка, кокоша холера, трѣска, спущане и възпаляне яйцовода, прѣсичане (парализия) на краката за дръстена или корава гуша, счупване кости, скубане пера; врѣдни и полѣзни за кокошки организъ вещества и растения. 15. Настаняване и излагане за клана птица. 16. Прѣнасяне заклани птици. 17. Упаковане птици за износъ. 18. Хранителни вещества въ яйцата. 19. Какъ се пазятъ и прѣнасятъ яйца. Опредѣление прѣснотата на яйцата. 20. Пера и пухъ отъ домашни птици. 21. Кокоши торъ. 22. Доходностъ отъ птицевъдството. Избиране място за развѣждане птици. Износно ли е птицевъдството?

II. Дѣлъ 1. Кокошки борци. 2. Доркинги. 3. Кохинхинки. 4. Брама. 5. Лангрианъ, орингтонъ, примутъ-рокъ и зиандотъ. 6. Малайски борци, индийски и асильтъ. 7. Френски породи за ядене: худанъ, кревъръ и ла-флешъ. 8. Малко разпространени френски породи: мансъки, барбезе, брески, късокраки и фавероль. 9. Белгийски породи, неотблѣзвани между американските и английските официално установени типове: куку-де малинъ, бракелъ, брюжски борци, арденски и хавърски. 10. Нѣмски породи: тюрингенски ушости, лакенсфелдеръ и ромелслогеръ. 11. Породи, които не иматъ: испанска, минорка, андалузка, легорънъ, хамбургски, полски, падуански, холандски. 12. Любителски породи за изложби: султанки, конциници кокошки, къдреви, кокошки безъ опашка, головрати, червеношапни, йококанъ и фениксъ. 14. Сиви шотландски кокошки и доминикански. 14. Стари и нови, малко разпространени породи на разни страни: аргонавти, австралийски борци, язови кокошки, суматра, бантамки (събрайтови борци, куквиачи, черни, бѣли, бѣли полси, бѣли перокраки, пекински, нанкински и японски). 15. Мисирки: американски бронзови, английски, черни (порфалски), бѣли, сламенави и гълъбови. 16. Токачки. 17. Развѣждане фазани. 18. Домашна патка: ейлсбюри, руански, пекински, шведски, гълъбови, каюга, черни ость индийски, индийски бѣгачи, мускуени патки. 19. Гъски: ендбенски, тулуски, италиански и китайски. 20. Бѣлъ лебедъ.

Какъвъ важенъ клонъ отъ поминъка ни застѣпва прѣдлаганото ржководство се види отъ официалната статистика, спорѣдъ която прѣвѣзъ послѣдните 10 години ние сме изнесли за чужбина само живи домашни птици и яйца за почетната сума 17,055,464 лева. Отъ нея 549,013 лева се падатъ на 1892 год., а 4,667,092 лева — на 1901 год. Прѣвѣзъ послѣдната година ние сме изнесли за по малко сума 1) овни, овци, шилета и агнета, 2) биволи, биволици, волови, крави и телета, 3) пшенично брашно, 4) ръжъ, 5) овесъ и пр. и пр. Само царевицата, червенката съ пшеницата и ечникътъ надминаватъ изнесените птицевъдни продукти по стойност. Но това не е всичкото: тукъ не влизатъ онѣзи продукти, които се употребяватъ въ страната и които сѫ много повече отъ изнесените. Въпрѣки това, ние нѣмаме никакво ржководство по този грамаденъ клонъ отъ поминъка ни, а пуждата отъ такова отдавна и отвредъ се усѣща. Прѣдлаганото ржководство иди да отволи тази нужда. То е необходимо на всѣки птицевъдецъ, на всѣки селски стопанинъ, необходимо е на всѣки, които се интересуватъ отъ птицевъдството и отъ малко-малко милѣятъ за поминъка ни, били тѣ свещеници, учители, чиновници, офицери. Допълнено 1) съ свѣдѣния за нашата птицевъдна търговия, 2) съ свѣдѣния за главните европейски пазари и 3) съ единъ уставъ за птицевъдно

дружество, ръководството ще се състон отъ 19 печатни коли съ цицеръ, ще има 110 хубаво изработни картини и ще струва за прѣплатилитѣ аборнати 3 лева, а за всички други — 3·50 лева. Книгата е подъ печать и ще бъде готова за продават къмъ 1-й Април. Дото врѣме молимъ приятелите си до които сме испратили покани за записване на аборнати да ни ги повърнатъ наедътъ събраниятѣ суми, за да имъ проводимъ потрѣбното число книги.

Всичко що се отнася до книгата, нека се адресира до **Хр. Юдановъ**, учителъ въ гр. Каваклий.

Министерство на Търговията и Земедѣлското.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1634

Министерството на Тъга и З-та извѣстява интересуващите се, че прѣзъ текущата прѣль ще се държатъ слѣдующите практически курсове:

1. По овощарството. При държавните овощарски разсадници въ гр. Севлиево и Шуменъ при земедѣлските училища въ Кюстендилъ, Т. Пазарджикъ, Садово, Русе и Хасково и при градските разсадници въ София, Бургасъ, Варна, Сливенъ и Ст. Загора.

2. По лозарство и овощарството. При лозарските училища въ гр. Плевенъ и при лозовите разсадници въ Видинъ, Ломъ, Вратца, Орхово, Ловечъ и Павликене.

3. По пчеларството въ Видинъ, Севлиево, Добричъ, София, Кюстендилъ, Търгъ и Бургасъ.

Курсовете по овощарство и лозарство ще се държатъ отъ 15 и до 25 Мартъ включително, а по пчеларство въ Кюстендилъ, Севлиево и Видинъ на 24 и 25 Мартъ, въ София на 30 и 31 Мартъ, въ Добричъ и Търгъ отъ 16 до 19 Априлъ и въ Бургасъ отъ 23 до 26 Априлъ.

Въ курсовете се допускатъ да взиматъ участие всички любители безъ разлика на полъ и възрастъ.

Желаещите да участватъ на нѣкой отъ курсовете трѣбва да се явятъ въ опредѣлените дни когато почва, въ разсадника при които ще се държи или въ мястното общинско управление,

1—2 Отъ Министерството.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЕ ПРИСТАВИ

№ 3297

Извѣстявамъ, че отъ 1 Априлъ до 3 Май 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плевенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Каменското землище:

1) Къща въ с. Каменецъ, „долниата махла“ надъ маза около 2 дек. дворъ оцѣн. за 250 лева.

Горния имотъ принадлежи на Иванъ Новошокрѣстения отъ с. Каменецъ не е заложенъ продава се по възискането на Коши Станчевъ отъ с. Каменецъ за 160 лева по дѣло № 1413 / 901 год.

гр. Плевенъ, 12/3 1902 год.

П Съд. Приставъ: Т. Колевъ

№ 2839

Извѣстявамъ, че отъ 26 Мартъ до 26 Априлъ 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плевенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Радиненското землище:

1) Нива „Одренски Пахъ“ 23·9 дек. оцѣн. за 102 л.; 2) Нива „Куру Дере“ 16·3 дек. — 50 лева; 3) Нива „Подъ Обора“ 6·3 дек. — 20 л.; 4) Нива „Подъ Баратъ“ 4·6 дек. — 20 лева; 5) Нива „Молова Гирантъ“ 18 дек. — 60 лева; 6) Нива „На Обора“ 3·2 декара — 20 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Лица Великовъ отъ с. Радиненецъ продава се по възискането на Василъ Екимовъ отъ гр. Свищовъ за 200 лева по дѣло № 726 / 98 г.

гр. Плевенъ, 6 / 3 1902 год.

П Съд. Приставъ: П. Георгиевъ

№ 2838

Извѣстявамъ, че отъ 27 Мартъ до 27 Априлъ 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плевенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Радиненското землище:

1) Нива „Каменски Пахъ“ 15·6 де-

кара оцѣн. за 45 л. 50 ст.; 2) Нива „Надъ Каменски Пахъ“ 30 дек. — 90 лева; 3) Нива „Подъ Одърски Пахъ“ 13 дек. — 39 лева; 4) Нива „Куру Дере“ 39·4 дек. — 108 л.; 5) Нива „Васова Могила“ 15·3 дек. — 45 л. 6 лева; 6) Нива „Куру Дере“ 9·7 дек. — 27 л.; 7) Нива „Подъ Обора“ 21·4 дек. — 105 лева; 8) Нива „Ловченски Пахъ“ 55·8 дек. — 165 лева; 9) Нива „Горни Лоза“ 4·2 декара — 15 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Петъ Коновъ отъ с. Радиненецъ има и други запрѣщения продава се по възискането на Александъ Екимовъ отъ гр. Свищовъ за 160 лева по дѣло № 1012 / 1901 год.

гр. Плевенъ, 6/3 1902 год.

П Съдеб. Приставъ: П. Георгиевъ

№ 3004

Извѣстявамъ, че отъ 30 Мартъ до 30 Априлъ 1902 г. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плевенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Божотското землище:

1) Нива, място „Дзукова Орманъ“ 14 дек. 7 ара оцѣн. за 90 лева; 2) Нива, място „Голѣмия Лахъ“ 5 дек. 2 ара оцѣн. за 30 лева; 3) Ливада, място „Голѣмия Лахъ“ 5 дек. оцѣн. за 50 лева; 4) Нива „Подъ Село“ 4 дек. 2 ара оцѣн. за 30 л.; 5) Нива „Подъ Селото“ 14 дек. оцѣн. за 110 лева; 6) Нива „Сийкова Локва“ 12 дек. 5 ара оцѣн. за 70 лева; 7) Нива „На Селището“ 6 дек. 6 ара оп. за 40 л.; 8) Нива „Подъ Лозата“ 4 дек. оцѣн. 32 л.; 9) Нива „Подъ Селото“ 8 дек. оцѣн. за 65 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Петко Георгиевъ отъ с. Божотъ има и други запрѣщения продава се по възискането на Георги Атанасовъ отъ с. Божотъ за 200 лева по испѣл. дѣло № 301 / 1901 год.

гр. Плевенъ, 7/3 1902 год.

П Съдеб. Приставъ: П. Георгиевъ

№ 2676

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „Земед. Защита“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плевенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Писаровското землище, а именно:

1) Копторъ (землянка) въ с. Писарово съ селище отъ 3 декара, оцѣн. за 20 лева. 2) Нива „Полето“ 4 дек. 5 ара 25 лева. 3) Нива „Полето“ 2 декара — 10 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Стоянь Иотовъ Брусара отъ с. Писарово не сѫ заложени продава се по възискането на Тана Николова отъ с. Село за 77 лева лихвитѣ и разноситѣ по испѣлнителния листъ № 5038 на Плевенски Мировий Съдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцелариата ми.

гр. Плевенъ 13 Мартъ 1902 год.

дѣло № 430 / 901 год. 1—2
Съдебенъ Приставъ: Ив. Цоковъ

Пловдивски Долъ“ 27 декара — 68 лева.

3) Нива „Кадамунски долъ“ 5 декара 7 ара — 15 лева 4) Лоза „Комаревски долъ“ 1 декаръ — 4 лева,

Горните имоти принадлежатъ на Тодоръ Радоловъ отъ с. Мъртвица не сѫ заложени продава се по възискането на Пено Геновъ отъ Плевенъ за 330 лева лихвитѣ и разноситѣ по испѣлнителния листъ № 4197 на Плевенски Мировий Съдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцелариата ми.

гр. Плевенъ 13 Мартъ 1902 год.

дѣло № 730 / 99 год. 1—2
Съдебенъ Приставъ: Ив. Цоковъ

канцелариата ми въ гр. Плевенъ слѣдующия чедвижимъ имотъ находящъ се въ Тученица землище:

1) Нива мястността „Дѣловетъ“ 16 декара — 160 лева.

Горния имотъ принадлежи на Иванъ Николовъ отъ с. Тученица не е заложенъ продава се по възискането на Митю Христовъ отъ с. Дрѣново за 180 лева по дѣло № 1110 / 901 г.

гр. Плевенъ, 12 Мартъ 1902 год.

Съд. Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 2740

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Земедѣлска Защита“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плевенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Дол. Дѣбнишкото землище, а именно:

1) Ливада „Моминъ Брътъ“ 10 декара оцѣн. за 100 лева; 2) Нива „Спиринъ Брѣсть“ 11 декара — 77 л.; 3) Нива „Радолова Могила“ 11 дек. 6 ара — 81 л. 20 ст.; 4) Нива „Долната Бара“ 8 дек. 6 ара — 60 л. 20 ст.; 5) Нива „Срѣдния Брѣхъ“ 11 дек. оцѣн. за 77 л.; 6) Нива „Миленъ Кладенецъ“ 2 дек. 2 ара — 15 л. 20 ст.

Горните имоти принадлежатъ на Христо Николовъ отъ с. Дол. Дѣбникъ ипотекирани сѫ на сума 2000 л. и се продава по възискането на Василь Г. Угърчински отъ с. село за 436 л. лихвитѣ и разноситѣ по испѣлнителния листъ № 5757 на II Плевенски Мировий Съдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцелариата ми.

гр. Плевенъ, 16 Мартъ 1902 год.

дѣло № 1468 / 901 год. 1—2
Съдеб. Приставъ: Ив. Цоковъ

№ 2739

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Земедѣлска Защита“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плевенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Гор. Дѣбнишкото землище, а именно:

1) Къща въ с. Гор. Дѣбникъ „Цѣрковни Дворъ“ съ 3 отдѣления и зимникъ, покрита съ керемиди съ дворъ 2 декара оцѣн. за 100 лева; 2) Нива „Погледецъ“ 10 дек. 7 ара — 25 лева;

3) Нива отъ 5 дек. 2 ара — 15 л.; 4) Нива „Гладния Брѣхъ“ 10 дек. 7 ара — 40 лева; 5) Нива „Край Село“ 7 дек. 7 ара — 30 лева; 6) Нива „Кунова Брѣхъ“ 10 дек. 5 ара — 100 лева.

П На Мария Иоцова.

1) Бранице „Голѣмата Ограда“ 25 декара 60 лева; 2) Бранице „Малката Ограда“ 8 дек. — 25 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Димитъ Доновъ и Мария Иоцова отъ с. Гор. Дѣбникъ не сѫ заложени продава се по възискането на Василь Г. Угърчински отъ с. Дол. Дѣбникъ за 335 л. лихвитѣ и разноситѣ по испѣлнителния листъ № 5342 на II Плевенски Миров. Съдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцелариата ми.

гр. Плевенъ, 16 Мартъ 1902 год.

дѣло № 1270 / 901 год. 1—2
Съдеб. Приставъ: Ив. Цоковъ.

№ 3292

Извѣстявамъ, че отъ 1 Априлъ до 3 Май 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плевенъ съгласно чл. чл. 1033 отъ гражданско производство на слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Въл. Трѣнското землище:

1) 1/3 часть отъ къща и дюкянъ съ дворъ 2 декари за 100 л.; 2) 1/3 часть отъ нива, място „Дѣковъ Брѣсть“ цѣлата 31 дек. оцѣн. 1/3 — за 100 л.; 3) 1/3 часть отъ нива „Спасова Могила“